

בש"פ 2906/16 - מדינת ישראל נגד סלים חילף

בבית המשפט העליון

בש"פ 2906/16

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

סלים חילף

המשיב:

בקשה שיטית להארכת מעצרו של המשיב מעבר
לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: ג' בניסן התשע"ו (11.4.2016)

בשם המבקשת: עו"ד עמרי כהן

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. בקשה שיטית להארכת מעצר המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים החל מיום 20.4.2016 או עד למתן פסק הדין בת"פ 42417-04-14 בבית משפט השלום בנצרת, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום רחב יריעה (42 עמ') ובו 34 אישומים המייחסים לו את ביצועה של שורה ארוכה

עמוד 1

של עבירות מרמה וזיוף. המשיב מואשם בזיוף מסמכים שונים ובכללם המחאות, תעודות זהות, תעודות ביטוח ושטרות כסף, וכן מסמכים רשמיים של בתי משפט, לשכות הוצאה לפועל, בנקים, עורכי דין וכיוצא באלו. לפי האמור בכתב האישום, המשיב החזיק בביתו בציוד טכני ובמאגרי מידע שאפשרו לו לזייף מסמכים ותעודות תחת שמותיהם של מיליוני אזרחים. באמצעות יכולות אלו קשר המשיב קשר עם אנשים שונים, ובכללם שלושה שהואשמו לצדו בחלק מן האישומים הכלולים בכתב האישום המתוקן נגדו, לביצוע עבירות רבות על פני מספר שנים, מהן הפיק טובות הנאה בסכומים מצטברים של כמיליון ₪.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה לביסוס האישומים נגד המשיב, וכן שמעשיו מקימים עילת למעצרו. בדיון בבקשה שהתקיים בפני בית משפט השלום בנצרת ביום 2.6.2014, הסכימה באת כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד המשיב, והודיעה כי אין בידה להציע חלופת מעצר. על כן, היא הסכימה למעצרו עד תום ההליכים נגדו, וכך הורה בית המשפט.

4. מאז החלטת המעצר אושרה הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמתו, חמש פעמים.

5. כעת מונחת בפני בקשת המדינה להארכה נוספת של מעצרו של המשיב. בבקשה מוסבר כי מאחר שהמשיב הפסיק בחודש ינואר את ייצוגו על ידי באת כוחו ומייצג כעת את עצמו לא עלה בידה לברר אם הוא מסכים לבקשה. כן נטען כי נוכח השינוי בייצוג חל עיכוב ממשי בניהול התיק, שכן המשיב ביקש וקיבל לידיו את כל חומר החקירה וביקש דחיית הדיונים לצורך לימוד החומר. בהתאם לכך קבע בית המשפט מועדים להמשך דיוני ההוכחות במהלך חודש יולי, בכדי להתחשב ברצונו של המשיב ללמוד את חומרי החקירה נגדו. עם זאת צוין כי מכל מקום פרשת התביעה נמצאת לקראת סיום.

מעבר לכך, נטען כי מעשיו של המשיב מלמדים על "מסוכנותו המופלגת", וכי זו מתעצמת לנוכח עברו הפלילי: את מעשי המרמה והזיוף שבהם הוא מואשם ביצע המשיב בעודו אסיר ברישיון, לאחר ששוחרר שחרור מוקדם ממאסרו עקב הרשעה בעבירות דומות בתחום הזיוף והמרמה. כמו כן, טוענת המדינה כי קיים חשש ממשי להימלטותו של המשיב אם ישוחרר ממעצר, בין השאר נוכח העובדה שנתפסו ברשותו דרכונים מזויפים.

6. בפתח הדיון לפני היום ביררתי עם המשיב, שלא היה מיוצג, את עמדתו באשר לבקשת המדינה, והוא הודיע שאינו מסכים להארכת מעצרו.

נוכח האמור, הפנה בא כוח המדינה לבקשה ולנימוקיה כאמור. כן עמד בא כוח המדינה על הקשיים שהעדר הייצוג של המשיב מציב בהמשך ניהול המשפט. כן הודגש כי תסקיר המעצר שניתן בשעתו על ידי שירות המבחן שלל את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

מנגד, טען המשיב כי אכן הוא מתקשה "להשתלט" על חומר החקירה, בין היתר נוכח תנאי מאסרו, וכי הוא אף הגיש עתירה מינהלית בענין זה. עם זאת טען כי אין הצדקה להארכת מעצרו ויש מקום לשקול שחרורו לחלופת מעצר במעצר בית.

7. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי.

9. העבירות בהן הואשם המשיב הן חמורות ומצביעות על המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם על חשש ממשי להימלטות, ובצדק הורה בית משפט קמא, עם הגשת כתב האישום, על מעצרו, לאחר שאף שירות המבחן שלל את שחרורו לחלופת מעצר.

10. אכן קצב התקדמות ההליכים בתיק אינו משביע רצון, אך נראה כי האשם לכך רובץ לפתחו של המשיב. בנסיבות אלה, למרות התמשכות ההליכים, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב.

11. סוף דבר: אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה בתשעים ימים החל מיום 20.4.2016, או עד למתן פסק הדין בת"פ 42417-04-14 בבית משפט השלום בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ו (11.4.2016).

ש ו פ ט